

BRASSÓI LAPOK

POLITIKAI NAPILAP.

← Szerkesztőség és kiadóhivatal →
Brassó, Kolostor-utca 26. szám alatt.

ELŐFIZETÉSI DÍJ:

Helyben házhoz hordva, vagy vidékre postán küldve:
Egész évre 10 frt, fél évre 5 frt, negyed évre 2 frt 50 kr.

Egyes szám ára 4 kr., kapható:

adókészítési költségekkel együtt, Gross G. Polánek és Friedmann F. urak fizetéseiben.

Feladó szerkesztő

Dr. Vajna Gábor.

HIRDETÉSI DÍJ:

2 hasábos garmond-sor v. annak helye 1-szeri hirdetésnél 12 kr
8 hasábos garmond-sor 8 kr Nagyobb és többször i hirdetésnél
kedvezmény. Minden egyes hirdetés után még külön 80 k.
bélyeg-díj fizetendő.

Nyilttér sora 15 kr.

Hirdetések és nyilttéri cikkek díja előre fizetendő.

Magyar népesedés Erdélyben.

Brassó, jul. 7.

(—s.) Csak az imént ünnepeltük meg Kolozsvárt az unio 50 éves jubileumát.

Erdély, mely elszakadt az anyaországtól, mikor a magyarság érdeke ugyszólván kívánta azt a szakadást, mert hisz a magyarságnak menedéke vára volt a nemzeti fejedelmek udvara és uralkodása, — egyesült ismét, mikor a változott idők úgy Magyarországra, de különösen Erdélyre nézve létszükséggé tették a szoros kapcsolatot.

Azóta tehát ismét csak egységes egyetlen Magyarországot ismerünk, melynek egyik kényes nemzetiségi pontja Erdély, vagy, hogy az unióhoz méltóbban mondjam a Királyhágon tuli rész.

Erdély különállásának idejében három nemzetet ismert, a melynek szava

és képvisellete volt az erdélyi országgyűlésen:

a magyart, a szászt és a székelyt. Az oláhság, mely a hegyek között pakulárkodott és időközben meglehetősen nyakunkra nőtt, nem számított.

Ma pedig az egyetlen jogosult politikai magyar nemzet mellett ismerünk Erdélyben zöld és nem zöld színeket, irredentista és ligista románokat, a kik ugyan szintén nem számítanak, de azért nem egyszer okoznak kellemetlenségeket a magyar hazának, mely őket táplálja és melynek ők rakoncátlanok, hálátlan fiaik.

Távol áll tőlünk kicsinyíteni azt a nemzetiségi mozgalmat, melyet a professzionatus román izgatók szítanak Erdélyben, de nem vagyunk egy nézetben azokkal sem, a kik csupa pesszimizmusból Erdélyt már már teljesen eloláhsodva látják és komoly veszedelemben képzelik az oláh okvetetlenkedéseket és a szász erőlködéseket kereszt-tűzésben.

Daczára annak, hogy az ugynevezett román propaganda éppen az utolsó évtizedben tünt fel s hogy éppen a legutóbbi időben szerveződött rendszeres magyarfaló mozgalommá, azért ma Erdély magyarabb s ellenálló képessége a nemzetiségi mozgalmakkal szemben nagyobb, mint az unió előtt, vagy annak első idejében.

A 48-iki liberális vívmányok felszabadították az oláhságot is és a pakulár nemzetség egy életrevaló intelligentiát nevelt magának a magyar szabadság és a magyar kultúra védpajza alatt; ez a kezdetleges intelligencia talán nem tudván eléggé érvényesülni a kissé ósdi és arisztokratikus erdélyi magyar társadalomban, fogékonyra vált a kor uralkodó eszméje, a nemzetiségi eszme iránt s lánggra gyúlt a román kérdés, anélkül azonban, hogy nagyobb károkat tehetne bennünk, ha kissé vigyázunk rá.

Ezt a látszólag nagyon optimista állítást támogatják a legújabb statisztikai adatok, melyek szerint Erdélyben

A „Brassói Lapok“ tárczája.

Idő.

Feneketlen tenger, hullámaid évek,
Keserű könyétől az emberiségnek.
Parttalan ár, melynek apálya, dagálya
A halandó életet önmagába zárja.
Beteg vagy prédádtól, de üvöltve várod
Idők óceánja! . . . a többi zsákmányod.
Kihányod műveid az élet partjára,
Ravasz vagy szélcsendben, vad, viharra válva.
Feneketlen tenger, ki érthet meg téged,
Idők óceánját, végtelen mélységet?

P. A.

Mater Dolorosa.

A ködbe vesző tenger mélységes fenekén,
Egy hajó roncsa nyugszik szomorun, feketén.
Árboczfája letörve, vitorlája szakadt,
Az ár busan himbálja ott lenn a víz alatt.

.. Messze a tengerparton áll egy kicsinyke ház,
Tűzhelye porral lepve, rá senki sem vigyáz.
A ház előtt egy asszony néz a mély vizen át.
Egy hajót vár már régen és rajta a fiát.

Törékeny az ember.

A „Brassói Lapok“ eredeti tárczája.

Írta: D. László.

Borzasztó idő volt odakint.

Dult a téli vihar, tombolt a fergeteg.
Mintha az ítélet napja következett volna be,
kiméletlenül, vadul tört-zuzott az orkán mindenre,
a mi ingó és ingatlan volt.

Fenn a zord hegyekben elvélve egy-egy kis viskó, vagy erdészlak, bizonyára imádkoznak mindenikben — imádkoznak: az életért.

Farkas, róka és más fenevad ilyenkor falkákban kerül elő, hogyne, hiszen bő prédára van kilátás. Az a sok szegény paraszt erdész és csász, kik mind haza felé igyekeznek, s kiket orvul támad meg az ádáz fergeteg, mind mintha várnának rájuk. Óra hosszat nincsen tedél, nincs egy fészék vagy apró vityilló, a melynek fedele alá húzódhatnék a szegény utas.

Bozy István az uradalmi erdész, a másfélóra járásnyira fekvő szomszéd városkába indult, hogy a járás orvosát sietve kivigye két esztendőes gyermekéhez, ki a halállal vívódott. Szomorura változott a barátságos kis erdei lak. A hol még néhány

nap előtt minden zugból a boldogság tükröződött vissza, ott most bus arcok, nedves szempillák és irtóztatós levertség lakozik. Alig néhány éve házások, s a legboldogabb házasetet két piczi kis baba ügyekezett még edesebbé tenni, a mikor az egyik kis anygalka meghült, s nem telt bele négy nap s a kis anygalkák öröje magához szólította. Megmaradt még a kis Ferike, no de most már annál nagyobb szeretettel csüngött rajta apa és a kis mama egyaránt.

A kis gyermek valóságos bálványa volt mindkettőjüknek; hogyne? hisz olyan szépen gagyogott már az istenadta, hogy szinte kiharapták csókjaikkal piczi piros ajkait, a mikor oly édesen tudta mondani: apa, kis mama.

A diphtéria járványszerűen lépett fel azon a vidéken; nem törődik sem anygalkákkal, sem a szülők mérhetetlen fájdalomával, neki anyag kell, áldozat minden áron.

A kis Ferike is betegje lett, haloványon szenvedte rettenetes betegségét. Csak szomjuzott egyre és vizet kért. Torkában iszonyu égései voltak, s hánykolódott kicsiny ágyában. A kis mama el nem mozdult volna ágyacskája mellől, ott virasztott reggelig, s el nem hagyta volna az üdvösségéért sem,

ha nem is hódít olyan kétségtelen biztossággal a magyarság, mint Magyarország többi részein, különösen a Délvidéken, azért szó sincs arról, a mit oly sokszor emlegetnek, hogy eloláhosodnék, vagy bármely más nemzeti-ségnek tért engedne, mert inkább még valami csekéllyel, az igaz csupán 0.8 százalékkal, növekedett is a magyarság aránya az 1880 és 90-iki népszámlálás között.

Persze ez nagyon kevés, épen ott, hol a nemzeti ügy diadalát szeretnénk látni s ott hol az összes népességnek csak 31 százaléka magyar, de azért épenséggel nem azt bizonyítja, hogy a román terjeszkedés maholnap oláhvá teszi Erdélyt.

Különben is a népek erejét nem csupán a számok teszik, hanem a faji fölény, a mivel a magyarság mindig birt és fog birni nemzetiségei fölött.

Mégis miután a faji kiválóság mellett a számbeli nagyság szintén nevezetes tényező, nem szabad megelégednünk azzal a csekély gyarapodással, a mit Erdélyben a statisztika felmutathat, hanem arra kell törekednünk a magyarság támogatásával és különösen a székelység kivándorlásának megakadályozásával, hogy a magyarság népesezési aránya a jövőben magasabb legyen.

Ezt Erdélyben, hol nyelvi assimilatiót nem lehet várni csupán a magyar faj propagatív képességétől remélhetjük, mely erősebb az oláhénál, ha azt a székely kivándorlás ismét ki nem egyenlíti.

Látjuk például, hogy azokban a megyékben, melyből kivándorlás nem folyik elég erős a magyarság előnyomulása. Így a »Statisztikai Értesítő« szerint Kisküküllőben 3.1%, Torda-Aranyosban 2%, a többiben pedig 1% körül mozog; legkevesebb Brassóban 0.5%, míg a két székely megye Csik és Háromszék relativ fogyást mutat.

Erős a reményünk, hogy a Bánffy kabinet nemzeti irányu rezsimje alatt ez a lassu erősbödés nagyobb mérvet fog öltetni, mert hiszen az elmúlt három év alatt is több történt már nemzeti fejlődésünk érdekében, mint azelőtt évtizedeken keresztül. — A nemzeti vívmányok új lendületet adnak a magyar fajnak, megakasztják az ellenségek munkáját, fölrázzák a közönyt, s arra készítetik, hogy különösen az exponált Erdélyben elősegítse a magyarság boldogulását, erősödését, mely összefügg számbeli szaporodásával is.

Erre nézve sokat tehet maga az erdélyi magyar társadalom is, a kormánnyal vállvetve, különösen a székelyek gazdasági helyzetének jobbításával.

Belföld.

A jövő évi költségvetés. A kabinet tagjai a vezetésük alatt levő tárczák jövő évi költségvetési tervezeteit már átküldték a pénzügyminiszterhez. A vallás- és közoktatásügyi minisztériumnak jövő évi költségvetési ter-

vezete harmadfél millió forinttal haladta meg a folyó évre megszavazott szükségletet.

Horánszky Nándor nuncziuma. A nemzeti párt elnökének könyve a kvótaügyről, a mely elé politikai körökben feszült érdeklődéssel tekintettek, kedden megjelent. Horánszky Nándor tanulmányában oda konkludál, hogy lehetetlenség emelni Magyarországot kvótáját és ez 30—31 százaléknál magasabb nem lehet.

Külföld.

Megtagadott királyi szentesítés. Az alsó-ausztriai tartománygyűlés nemrég törvényjavaslatot fogadott el, mely szerint Alsó-Ausztria iskoláiban a német nyelv az egyetlen kötelező tanítási nyelv. Politikai körökben nagy feltűnést kelt az a hír, hogy a király e törvényjavaslat szentesítését megtagadta.

A szerb király körútja. A skupstina ülészakának berekesztése után Sándor szerb király megkezdte európai körútját. Először is Karlsbadba utazik. Onnan valószínűleg el megy Pétervárra. Ámbár nem régen hivatalosan megczáfolták azt, hogy Sándor király Oroszországba készül, mégis majdnem bizonyosra vehető, hogy elmegy a cárhoz. Különösen a legutóbbi időben nagyon kedvezően alakultak azok a viszonyok, a melyek lehetővé teszik ezt az utazást.

HIREK.

Brassó, jul. 7.

— Kinevezés. A király Wittich József marosvásárhelyi ügyészségi alügyészt a kézdivásárhelyi ügyészséghez ügyészé,

Maga is gyenge volt már, csak úgy vánszorogott, — hiszen emberfölötti dolgot mivel, a mikor nem törődve semmivel, étlen-szomjan nem tágit kicsiny betege mellől.

Iszonyu volt nézni, micsoda kinokban fetrengett az ártatlan kis poronty, borzasztóbb volt azonban az anyai sziv fájdalma, az az iszonyu bizonytalanság: mikor látja férjét viszont, a ki kis gyermeke megmentőjével jön: az orvossal.

Bozy ezalatt, nem törődve a tomboló viharral, folytatta útját az erdőn keresztül, a melyen a járást talán senki sem tudta olyan jól, mint ő, s mégis eltévedt. Hegyen fel, hegyről le vitte őt bizonytalan útja; az orvos még a kis város végén megfordult, nem akart kimenni, látta a közelgő fergeteget, de megigérte, hogy a mint az idő kitisztul, azonnal eljön.

Egyszerre csak azon veszi észre magát, hogy egy mélységes katlanba került, s háta mögött vad üvöltéssel egy farkas ordas; mint a lavina úgy gurult a meredek hegyhasadékon, lefelé a sok éhes fenevad. Pecsényeszagot éreztek. Bozy megfordul, felhuzza fegyvere kakasát, s lövésre készen mutató ujja a ravaszon volt. A mint egészen közelbe került a farkas csorda, jó célzással közibük lőtt. Talált is vagy kettőt, hármat; ezek bukfenczet hányva fordultak fel; de a többi annál vadabb dühvel iramodott feléje, s volt dolga a puskatásnak. Már-már elveszettnek hitte magát szegény, a mikor a sziklahasadék tetejében négy czirkáló zsandár tollas

kalapját pillantotta meg. Ezeket bizonyára az éktelen orditozás tette figyelmessé, s rögtön felismerve a veszély nagyságát, nem haboztak sokáig és a farka közé lőttek. A farkasok két oldalról támadtatván meg, kezeket oldottak. De szegény Bozy ott fetrengett vérében, mozdulatlanul, elaléltan; melle zihált, szemei le voltak csukva. A bátor zsandárok csakhamar lent termettek s nagy nehezen feltudták az elaléltat támasztani, lassan megdörzsölték a frissen hullott hóval; erre azután Bozy kissé magához tért. Ösmerték, vitték anélkül, hogy megkérdezték volna: hová.

A kis erdőszlakban egy haldokló gyermek, mellette egy sápadt asszony zokog keservesen. A kis beteg már alig nyöszörög itt-ott egyet, csendes megadással fekszik ott, mintha aludnék. Az anya rémlátományaiban fel-felugrik az ágy mellől, s egyre költögeti kis gyermekét, mire az nagy fájdalommal kissé feligazodik, majd ismét erőtlenséggel visszahull. A nagy fáradtság végre erőt vesz az asszonyon is, az álom elnyomja néhány perczre; a mint felébred: nagyon megijed, hogy ő most elaludt, s nem vigyázott kis gyermekére. Fáradtan dörzsöli ki szemeiből az álmat s gyermekének ágya fölé hajol, hogy a kissé oldalt csuszott takarót igazítsa meg, a mikor keze véletlenül a gyermek testét érinté. Örült sikolylyal veté magát gyermekére: Kicsiny kis angyalom, az istenért itt ne hagyj, ne menj el, veled megyek... én hivlak... Ferikém...

gyermekem, egyetlen mindenem!... Hiába volt minden: a kis ágy e perczben kis ravatallá alakult át. A kétségbeesett anya aléltan rogyott a földre.

A mikor a négy zsandár, Bozyval a karján, belépett a kis erdőszlakba, hogy egyben itt megpihenjen szörnyű kalandja után: az erős szivü, edzett emberek szeme is könnybe lábadt. Ki állhatott volna ellent az ily szivrepesztő fájdalomnak? Az ágyban egy meghalt gyermek, — előtte elalélt anyja, s karjukon egy farkasoktól széjjel marcangolt ember, ki hazafelé sietett, hogy mihamarább övéi körébe lehessen...

A zaj hallatára kissé felocsudott aléltaságából az asszony, mire az egyik őrsvezető minden habozás nélkül elmondta, hogy férjét farkasok fogai közül szedték ki.

A szegény, ennyire megpróbált asszony egy jaj szó nélkül száraz szemmel kelt fel; — a mennyire reszkető inai birták, s kiment s csak miután borogatást hozott be férjének, dőlt reá és zokogott keservesen...

... A mikor a járás orvosa megérkezett, a gyermeknél természetesen már csak a beállt halált konstatálhatta, de annál aggodalmasabban nézte a szegény össze-vissza marcangolt Bozyt, ki oly kevés idővel elelőtt nála járt épen, egészségesen.

Másnap szépen csendben eltemették a kis gyermeket. Az erdősz néhánny pillanatra magához tért, de nem mondták meg neki, hogy fiacskája meghalt, meg sem is tudta —sohasem.

Doleschall Ervint, a marosvásárhelyi ítélőtáblához berendezett bírósági aljegyzőt a tordai törvényszékhez albiróvá nevezte ki.

— **Bucsuvacsora.** Kelen József kir. kultur főmérnöknek városunkból leendő el-távoztása alkalmából jó barátai és tisztelői f. hó 16-án este fél 8 órakor az Európa vendéglő helyiségében bucsuvacsorát rendeznek. Ezen vacsorán leendő részvételre aláírási íveket bocsátanak ki, a kik azonban ilyen nem kapnának és a bucsuestélyen részt venni óhajtanak, sziveskedjenek a Magyar Casinóban, az államépítészeti és kulturmérnöki hivatalban kitett ívekre magukat f. hó 14-éig aláírni.

— **Gazdasági felügyelő.** A földmívelésügyi miniszter Fridrik Géza gazdasági felügyelői czimmal és jelleggel felruházott gazdasági intézőt, gazdasági felügyelővé ki-nevezte s a togarasi ménes-birtok igazgató-sával megbizta.

— **Biciklit lopott.** Az Európa szálloda portásának Kirschner Józsefnek, a mult vasár-
napon virradólag ellopták a biciklijét. A rendőrség azonnal értesítte a helybeli bicikli árusokat a lopásról. Tegnap d. e. Moser Mihály lópiacz utcai bicikli készítőnél meg is jelent egy térfi s egy biciklit akart el-adni. Moser azonnal értesítette a rendőrsé-
get, a mely nemsokára le is tartóztatta az illető egyént. A kihallgatás folyamán a le-tartóztatott bevallotta, hogy ő Herczog Jó-zsef aradi illetőségű cipész segéd. Tettét beismerte s mentségül azt hozta föl, hogy szorult anyagi helyzete kényszerítette a lo-pásra. Herczog Józsefet ma átadták a kir. ügyészségnek.

— **Nyári multság.** Említettük már, hogy a hosszufalusi önk. tűzoltó-egylet saját pénztára javára 1898. évi július hó 10-én a Jilk-féle sörkertben díj-teke dobás és tűzi játékkal összekötött nyári multságot rendez. A minden tekintetben kitűnőnek ígérkező multságon Lantos György brassói jóhírnevű zenekara játszik. Kedvezőtlen idő esetén a multság folyó évi július hó 17-én fog megtartatni.

— **Tolvaj katona.** Kaszlik György közhuszár a Hőltövényen állomásozó huszár-századnál a napokban egy hadaprodtól el-loptott 150 forintot és egy revolvért s azzal megszökött. Nem sokáig érezhette azonban magát szabadnak Kaszlik György, mert alighogy megérkezett Fogarasra, a csendőr-ség elcsipte és átadta a katonai parancsnok-ságnak. Kaszlik Györgynél még 87 forintot találtak.

— **Agyonütötte a villám.** A mult na-pokban Nagy-Ajtán óriási vihar dühöngött és ez alkalommal a Zathureczky József bir-tokán dolgozó munkások közül mintegy ha-ton a bóglya alá menekültek. Mint már számtalan esetben, úgy most is épen ez a menedékhely volt vesztük okozója, mert a villám lecsapott az embercsoport közé, s abból az egyik a z o n n a l s z ö r n y e t halt, kettő pedig oly súlyosan megsérült, hogy mostan élet-halál között ápolják őket, a másik három munkás re-mélhetőleg életben marad.

— **Oláh bank Segesvárott.** Nemrégén irtuk, hogy Segesvárott a szász-ság ez egyik főhelyén Ugron Gábor kezdése nyomán ma-gyar bank létesült avégből, hogy eként is segítsék a magyarság ügye azon az ex-

ponált helyen. A nemzeti térfoglalásnak ezt az örvendetes lépését megirigyelték az olá-hok s a magyar bank működésének hatását ellensúlyozandó, most új oláh pénzüzetet akarnak létesíteni Segesvárott. Az agitátorok s a nemzetiségi újságok élénken dolgoznak az új bank létrejötte érdekében s már 20.000 forintnyi alaptőke jegyzése esetén is felál-lítanák a bankot, csak hogy minél hamarább szembeállhassanak a magyar pénzüzettel.

— **Sertésvész.** Csernátfalu, Türkös, Hosszufalu és Pütkercz községekben a ser-tésvész szörványosan föllépett. A kellő óv-intézkedések mindenütt megtétettek.

— **Új vonat Tövis—Kolozsvár között.** A tövis-kolozsvári vonalon eddig bizonyos korlátozással közlekedett 541. sz. gyors te-hervonat július hó 10-től kezdve, naponkénti közlekedés mellett, személyszállításra ren-deztetett be. Ez a vonat Tövisen a piski-i irányból közlekedő 624. sz. vegyesvonattal Kocsárdon a 7001., Aranyos-Gyéresen a 6911., 6912., — Kolozsvárt az 525. sz. vonattal csatlakozásban áll s a módo-sított menetrend szerint Tövistről az 502 sz. gyorsvonat érkezése után indul. Ez intézkedés folytán — a n.-enyedi országos vásárok — és az alsófehérmegyei megyegyűlésekre utazó vidéki megyebizottsági tagok elszállítása céljából egyes alkalmakra Tövis és Nagy-Enyed közti közlekedésre rendszeresített s a határozmányokba felvett menetrenddel meg-állapított 579. sz. személyszállító tehervo-natnak fent jelzett célból való további közlekedése f. é. július hó 9-ével megszűnik. Miután az 541. sz. gyorstehervonat napon-ként fog közlekedni, a tövis—kolozsvári vo-nalrészén naponkénti közlekedésre rendsze-resített 581. sz. vonatnak rendes vonat gya-nánt való további közlekedése július hó 9-ével szintén megszűnik. Továbbá megszű-nik a brassó—tövisi vonalon naponként köz-lekedő 583. sz. helyi tehervonat s helyette azon a vonalrészén július 10-től kezdve az 557. sz. vonat naponkénti rendes közleke-désre rendszeresítik.

— **Pellagra Kolozsvárt.** Ez a vesze-delmes bőrbetegség, melyet állítólag a Ro-mániából behozott kukoriczával hirczoltak be Magyarországra s melyet Erdélyben Ka-lotaszeg vidékén észleltek először, — immár Kolozsvárt is előfordul. A monostori város-részben két oláh asszonyon konstátáltak a pellagra betegséget. A kór jellegzetes tünete a kézfejen és lábakon mutatkozik s ehhez nagytoku emésztési zavarok járulnak. A be-tegek fenjáznak ugyan, de nagyfoku rosz-szullétről panaszkodnak.

— **Szabad-e a zsidóknak szombaton biciklizniük?** Ez a nevezetes és a jámbor zsidóknak igen fontos kérdés foglalkoztatja jelenleg Kelet-Oroszország rabbinusait. Mint-hogy nem tudtak megállapodásra jutni, egy nagy tekintélynek örvendő berlini rabbinus-hoz fordultak, a ki a biciklizést munkának minősítette és enélfogva tilosnak. A nagy tekintélynek örvendő rabbinus szerint szom-baton csak gépkocsin szabad járni.

Táviratok.

A „Brassói Lapok“ eredeti táviratai.

Budapest, jul. 7. A Gregersen-féle gyár egész délig égett. A kár 150 ezer fo-rint. Gyanítják, hogy a tűz szándékos gyuj-tásból támadt.

Zára, jul. 7. Tounjeben tegnap ismét 15 földlökést éreztek.

Newyork, jul. 7. Cervera utolsó hajóját, mely éjjélkor elhagyta a santjagói kikötőt, az amerikaiak elpusztították.

Newyork, jul. 7. Bourgogne nevű hajó összes első osztályu utasai a tengerbe fultak. A hajó legénysége hallhatatlan brutalitással járt el. Az utasokat evezőkkel, dorongokkal verte vissza, csak hogy maga menekülhessen. Mintegy 400 utas vízbe fult.

Idegenek névsora.

Julius hó 7.

Korona szálloda.

Danhammer Róza tanár neje Sárkány.

Grand szálloda.

Peirano Richard tőkepénzes London, Langer Mórítz kereskedő Plojest, Dattelbaum Sofia kereskedő neje Bukarest, Löwy An-tal kereskedő Barátos, Vukovics Gáspár hadnagy Cs.-Szereda, Vajda Zsigmond fő-hadnagy Cs.-Szereda.

Európa szálloda.

Stigler Gyula kereskedő Budapest, Somossy László kereskedő Bécs, Bördi Miksa kereskedő Bécs, Ballenberg Ede ke-reskedő Prága, Török Antal bankigazgató Gyergyótölgyes, Lecea Teodor birtokos Bukarest.

Bukarest szálloda.

Dr. Comsa Sofron orvos Petra, Grün-berg Max kereskedő Bukarest, Pál Tamás főerdész Kaposvár, Reszler Rezső hivat. Budapest, Bruck Miksa kereskedő Budapest, Deutsch Bernát kereskedő Budapest, Adler Gusztáv utazó Budapest.

Zöldfa szálloda.

Deutsch Lipót utazó Budapest, Ko-pandi Miklós kerékgyártó Medgyes, Molnár János kereskedő N.-Szeben, Reschkovszky Márton utazó Temesvár, Mayer Ignác tür-dőfelügyelő Basen, Costa Félix mérnök Bukarest.

Nr. 1. szálloda.

Vladimiresku Szilárd birtokos Bukarest, Demetriáde Sándor kereskedő Buzou.

Baross szálloda.

Verzár György kereskedő Cs.-Szereda, Tankó Sámuel főmérnök Budapest, Giesel Károly utazó Remscheid, Dragoranu Miklós kereskedő Bacan.

Magas jutalékban

részesülnek megbízható szolid ügynökök, kik törvényszerűen megengedett sorsje-gyeknek, részletfizetésre való eladásával, egy nagy pénzüzetet (részvénytáréaság számlájára foglalkozni óhajtanak. Ajánla-tok „Mercator“ ezimen: Eckstein Bernát Hirdetési irodájába Budapest, V., Fűrdő-uteza 4. intézendők. 298 (1—5)

